

Aanpak bij pestgedrag op BS Meander

Inleiding

Zo'n 130.000 kinderen in Nederland worden op school gepest. Pesten kan het leven van veel kinderen verzieken. Juist in de levensfase waarin je op zoek bent naar de eigen identiteit, de fase waarin andere jongeren heel belangrijk voor je zijn, wordt een aanzienlijk deel van de jongens en meiden dagelijks gepest. Denk eens aan de klas van uw eigen zoon of dochter. Uit cijfers blijkt dat ruwweg één op de vijf kinderen regelmatig wordt gepest. Dat wil niemand. Daarom doen wij, de leerkrachten van basisschool Meander er samen met ouders en kinderen alles aan om ervoor te zorgen dat niemand gepest wordt op onze school.

Maar wat is pesten nou eigenlijk? Een keer vechten op het schoolplein met een kind dat ongeveer even sterk is? Beslist niet! Wel als het heel vaak gebeurt, of als dat ene kind er steeds door de groep wordt uitgepikt. Gemene dingen zeggen, schoppen, slaan, bedreigen of compleet genegeerd worden; zeker als er sprake is van een soort machtsverschil omdat een kind niet in staat is om zich ertegen te verdedigen, wordt het al snel pesten. Stelt u zich nog eens de klas van uw kind voor. Uit cijfers blijkt dat één op de zeven kinderen toegeeft regelmatig mee te doen met pesterijen. Laten we daarom in dit pestprotocol afspraken maken om pesten zo veel mogelijk te voorkomen. Samen hebben we een belangrijke taak bij het tegengaan van pesten en het streven naar respectvol gedrag.

Pesten voorkomen

We willen dat iedereen zich prettig voelt op onze school en dat iedereen zichzelf kan zijn. Praten met elkaar vinden we belangrijk en we denken dat het een goede manier is om pesten te voorkomen.

Daarom hebben we:

- Kindgesprekken
- Kringgesprekken
- SOEMO-kaarten (aanpak gericht op sociale en emotionele ontwikkeling)
- Gedragsregels
- Interactiewijzer (een programma om sociale interacties in kaart te brengen en handelingsadviezen te krijgen)
- Sociogram (een manier om schematisch inzicht te krijgen in relaties binnen de groep)
- Materiaal als 'het kwaliteitspel' en 'het babbelspel'

We praten het hele jaar door met de kinderen over plagen en pesten.

Wanneer wordt pesten een probleem en wat moeten en kunnen ouders, leerkrachten en leerlingen eraan doen?

Als ouders, leerlingen en leerkrachten het erover eens zijn dat een kind echt wordt gepest op school, is het zaak dat iedereen zo snel mogelijk in actie komt. Maar eigenlijk is het beter om pesten te voorkomen. De school wil daar alles aan doen. We willen dat onze school boven alles een veilige plek is voor alle kinderen. Om te beginnen proberen alle leerkrachten en medewerkers van onze school het goede voorbeeld te geven door op een nette, respectvolle manier met elkaar om te gaan. Toch zullen we met z'n allen niet helemaal kunnen voorkomen dat er op onze school gepest wordt. Dus als het dan toch gebeurt, moeten we niet de kop in het zand steken, maar meteen handelen.

Indien er sprake is van pestgedrag, dan kunnen we de volgende stappen ondernemen:

Deze stappen worden vanaf pagina 4 nader toegelicht.

1. Er wordt pestgedrag opgemerkt. Een ouder, leerkracht of kind ziet dat;
2. Er wordt gepraat met iedereen die met het pestgedrag te maken heeft: pestkop, slachtoffer, meelopers, ouders;
3. Er worden afspraken gemaakt met ouders van de pestkoppen en het slachtoffer;

4. De teamleider en/of de directeur wordt erbij gehaald;
5. Er wordt hulp van buitenaf bij gehaald;
6. Kind wordt geschorst of van school gestuurd.

Wat verstaan wij onder pesten?

De meeste definities bevatten de volgende kenmerken:

- Er is sprake van een agressieve daad. Het slachtoffer wordt psychisch of lichamelijk leed aangedaan.
- Het pestgedrag gebeurt bewust; de pester heeft duidelijk de bedoeling om de ander pijn te doen of te vernederen.
- Het pestgedrag is niet eenmalig, maar vindt plaats over een langere periode.
- Er is een machtsverschil tussen de pester en het slachtoffer. Dit betekent dat de pester sterker of slimmer is of dat er een groepje pesters is zodat er overwicht ontstaat (meerderheid).

Kortom: *“Pesten is een vorm van agressief gedrag, waarbij een of meerdere individuen (in dit geval leerlingen) bij herhaling een betrekkelijk machteloze ander aanvallen, vernederen en/of buitensluiten” (definitie van Salmivalli, 2010).*

Pestgedrag kent verschillende uitingsvormen. Er wordt vaak een onderscheid gemaakt tussen verbaal, fysiek, emotioneel en relationeel pesten. Dit geldt zowel voor het ‘traditioneel’ pesten als voor het digitaal pesten.

Fysiek:

- Trekken en duwen, spugen.
- Schoppen, slaan en laten struikelen.
- Krabben, bijten en haren trekken.
- Afpakken van schoolspullen, kleding of speelgoed.
- Beschadigen en kapotmaken van spullen.

Verbaal:

- Vernederen: “Haal jij alleen de ballen maar uit de bosjes, je kunt niet goed genoeg voetballen om echt mee te doen”.
- Schelden: “Viespeuk, etterbak, mietje”.
- Dreigen: “Als je dat doorvertelt, dan grijpen we je.”
- Belachelijk maken, uitlachen bij lichaamskenmerken of een verkeerd antwoord in de klas.
- Kinderen een bijnaam geven die ze zelf beslist niet leuk vinden of discriminerende opmerkingen maken. (dropje, dikke, dunne, flapoor, centenbak)
- Gemene briefjes schrijven om een kind te isoleren of echt steun gaan zoeken om samen te spannen tegen een kind.
- Pesten op Social Media zoals mail, WhatsApp, Facebook.

Emotioneel:

- Een kind achterna blijven lopen of een kind ergens opwachten.
- Iemand in de val laten lopen, de doorgang versperren of klemzetten.
- Dwingen om spulletjes af te geven.
- Een kind dwingen om dingen te doen die het niet wil, bijvoorbeeld geld of snoep meenemen.

Relationeel:

- Steun zoeken bij andere kinderen.
- Het kind wordt niet uitgenodigd voor partijtjes of andere leuke activiteiten.

- Buitensluiten; het kind mag niet meedoen met spelletjes, niet meelopen naar huis, niet op verjaardagen komen of op een klassenfuif.

De betrokkenen

Leerlingen hebben de behoefte om deel uit te maken van een groep en als ze eenmaal in die groep zitten, willen ze er ook bij horen en zich gewaardeerd voelen. Het groepsproces is belangrijk. Dit is een normaal gegeven in de ontwikkeling. Pesters lijken de behoefte te hebben om via ongewenst gedrag de status in de groep te vergroten of behouden. Ze hebben blijkbaar de erkenning van de omgeving nodig of ze zijn trots op wat ze bereikt hebben. De inzet van het pesten is altijd macht door intimidatie, vernederen of buitensluiten. Bij dit echte pestgedrag zien we ook altijd de onderstaande rolverdeling terug bij een aantal betrokkenen.

Kinderen die gepest worden, het “slachtoffer”

Sommige kinderen hebben een grotere kans om gepest te worden dan anderen. Dat kan komen door uiterlijke kenmerken maar het heeft vaker te maken met gedrag. Uit onderzoek blijkt dat kinderen gepest worden in voornamelijk situaties waarin er even geen of verminderd (toe)zicht is door een volwassene. Het pesten kan ook steeds ergere vormen aannemen. Kinderen die gepest worden, passen vaak niet in het standaardbeeld. Ze zijn vaak gewoon een beetje anders dan de andere kinderen, spelen een ander instrument, doen aan een andere sport of zitten bij een ander clubje. Ze zijn qua schoolprestaties vaak wat extreem: heel erg goed óf juist heel erg slecht.

Veel kinderen die worden gepest, zijn niet in staat om hun pestkoppen op hun nummer te zetten en stralen dat ook uit. Vaak zijn ze angstig en onzeker in een groep, ze durven weinig of niets te zeggen, omdat ze bang zijn om uitgelachen te worden. Deze angst en onzekerheid worden verder versterkt door het pesten, waardoor het kind in een kringetje ronddraait waar het zonder hulp niet uitkomt. Gepeste kinderen voelen zich vaak eenzaam, hebben in hun gepeste omgeving weinig tot geen vrienden om op terug te vallen en kunnen soms beter met volwassenen opschieten dan met hun leeftijdgenoten.

Kinderen die pesten, de “pester”

Kinderen die pesten zijn vaak lichamelijk de sterksten uit de groep. Ze kunnen als de beste hun mondje roeren en kunnen zich daardoor agressief opstellen. Ze zijn sterk en kunnen dus overtuigend dreigen met geweld. Pestkoppen lijken op het eerste gezicht populair in een klas, maar ze dwingen hun populariteit af door te laten zien hoe sterk ze zijn en wat ze allemaal durven. Als ze pesten, krijgen ze andere kinderen mee.

Pesters hebben feilloos in de gaten welke kinderen gemakkelijke slachtoffers zijn. Als ze zich vergissen, gaan ze ook direct op zoek naar een volgend slachtoffer. Een kind dat pest, kijkt vooral naar zichzelf: ‘Wie doet me wat’, staat met grote letters op het voorhoofd geschreven. Maar pesten heeft verschillende oorzaken. Het kan zijn dat de pestkop op een andere plek zelf gepest wordt. Om te voorkomen dat hij op school ook slachtoffer wordt, gaat hij liever zelf iemand pesten. Ook jaloezie of compensatiegedrag kunnen oorzaken zijn. Compensatiegedrag kan voorkomen als een kind een negatief zelfbeeld heeft; dat het kind dingen die het niet (goed) kan, probeert te verdoezelen. Dat kan in de vorm van je aandacht richten op de dingen die je wel kunt, maar kan ook door gek te doen, grote bek te geven, overal tegen in te gaan. Een pester heeft vaak niet in de gaten hoeveel verdriet hij bij het slachtoffer veroorzaakt.

Kinderen die getuige zijn van pesten o.a. de “meeloper(s)”

Hét kenmerk van een meeloper is de grote angst om zelf slachtoffer te worden van pesterijen. Maar het kan ook zijn dat meelopers stoer gedrag wel interessant vinden en denken daardoor net zo populair te worden als de pestkop.

Vooraf meisjes doen nogal eens mee met pesten om een vriendin te behouden. Als kinderen mee-
pesten in een grotere groep, voelen ze zich minder betrokken en verantwoordelijk voor wat er met
hun gepest wordt aangericht. Zelf nadenken is er niet meer bij als dat ene kind door een grote groep
wordt gepest. Daardoor kan met name groepsgegedrag leiden tot gedrag waarvan iedereen vindt dat
het écht niet door de beugel kan.

Mogelijke signalen van kinderen die gepest worden

Leerkrachten en overige medewerkers hebben een signalerende rol. Wanneer zij pesten waarnemen
of redenen hebben om pesten te vermoeden, wordt er van hen verwacht dat zij hierop adequaat
reageren en hiervan melding doen bij de groepsleerkracht. Signalen die kunnen wijzen op
pestgedrag:

- Staat vaak alleen in de pauze.
- Gaat tijdens de pauze vaak bij de leerkracht die surveilleert staan.
- Een spel is “toevallig” altijd net begonnen als hij of zij erbij komt.
- Speelt vaak alleen met jongere kinderen.
- Wil niet naar buiten op school.
- Het zuchten en steunen van andere kinderen als het kind een idee oppert dat wel
geaccepteerd zou worden als een ander kind dat idee aangedragen zou hebben.
- Veel geroddel in de groep.
- Andere kinderen laten zich negatief uit over familieleden van dat kind.
- Andere kinderen vinden alles maar stom van het betreffende kind, bijvoorbeeld kleding,
haardracht, rugzak.
- Andere kinderen reageren negatiever op een fout van het kind dan bij andere klasgenoten.
- Het kind wil niet meer naar school of geeft aan zich ziek te voelen.
- Het kind is gauw boos of prikkelbaar.
- Het kind wil niet meer buitenspelen en sluit zich op in huis.
- Het kind wordt niet (meer) uitgenodigd op partijtjes van klasgenoten.
- Het kind wordt niet gevraagd bij activiteiten waarbij wordt samengewerkt.
- Het kind wordt altijd als laatste gekozen tijdens de gymles of bij andere activiteiten.

Als deze signalen er zijn, moet dit altijd besproken worden met de groepsleerkracht van de leerling.
Echter: soms zijn er weliswaar verschillende signalen, maar is het helemaal niet zeker dat een kind
ook echt gepest wordt. Afsproken is, dat de groepsleerkracht met het kind in gesprek gaat of het
inderdaad gepest wordt, of dat er iets anders aan de hand is. Mocht er door een andere medewerker
pestgedrag worden gesignaleerd, dan bespreekt deze dit met de groepsleerkracht van het kind.

Dit doen we als er toch iemand wordt gepest op onze school:

1. *Een ouder of leerkracht merkt dat er iemand gepest wordt*
De leerkracht merkt dat er gepest wordt. Of: de ouder merkt dat er gepest wordt en meldt
dit bij de leerkracht.
2. *Er wordt met iedereen die ermee te maken heeft gepraat over het pesten*
Als een kind gepest wordt, voert de groepsleerkracht een gesprek met de kinderen die
pesten, de kinderen die gepest worden en de groepsleerkracht. Dat gesprek wordt
regelmatig herhaald om te volgen of het pesten is gestopt. Gebeurtenissen die te maken
hebben met respectloos gedrag bijv. pesten worden vastgelegd in het digitaal dossier van de
leerling, zodat het verloop gevolgd kan worden. Een docent kan ook informatie vragen bij
collega's die de kinderen eerder in de klas hebben gehad of bij een teamleider.

3. *Praten met de meelopers en overige klasgenoten of medeleerlingen*

De meeloper zien wij als een passieve pester. Hij is medeplichtig, blijft op afstand en doet niets om het pesten te stoppen. Hij neemt het niet op voor het slachtoffer. Bijv. Hij lacht mee met de pester, omdat hij mogelijk bang is om zelf slachtoffer te worden. Het pestgedrag wordt met de groep besproken. Informatie over pestgedrag valt niet onder “klikken”. Dat laatste moet duidelijk zijn voor de groep. Wijs de groep nog eens op de omgangs- en gedragsregels. De groep kan een positieve invloed hebben op het pestprobleem.

4. *Afspraken maken met ouders*

Als er sprake is van *structureel pestgedrag* worden de ouders van de pester in het bijzijn van de pester op de hoogte gesteld van de ongewenste gebeurtenissen tijdens een gesprek op school. Dit gebeurt door de groepsleerkracht. Aan het eind van dit oudergesprek worden de afspraken met de pester uitdrukkelijk doorgesproken en ook vastgelegd. Ook de straf bij overtreding van de afspraken worden daarbij vermeld. Gedacht kan worden aan uitsluiting van met name de situaties die zich in het bijzonder lenen voor pestgedrag (bijv. de pauze). Na overleg met ouders kan de BSO, indien van toepassing, worden geïnformeerd.

5. *Inschakelen schoolleiding*

Als het probleem zich toch blijft herhalen, meldt de leerkracht dit aan het managementteam van de school. In eerste instantie is dit de eigen teamleider. De leerkracht bespreekt met de teamleider de signalen en de inhoud van de reeds gevoerde gesprekken en de vastgelegde afspraken zoals die gemaakt zijn om het pesten aan te pakken. De leerkracht en de teamleider gaan in gesprek met de betrokken ouders (van pester en slachtoffer). Ook de betrokken kinderen kunnen bij dit eerste gesprek betrokken worden. Het gesprek is er op gericht dat het pestgedrag zo snel mogelijk stopt en hoe school en ouders hierin samen kunnen optrekken.

6. *Hulp van buiten de school*

Inschakelen van, gezinscoach, gedragsdeskundige, jongerenwerker, Begeleidingscentrum voor Onderwijs en Opvoeding (BCO), sociale vaardigheidstrainingen, Jeugdgezondheidszorg of huisarts.

7. *Schorsing/verwijdering*

Als een pester ondanks alle inspanningen koppig blijft volharden in het ongewenste gedrag zijn er geen perspectieven meer voor verandering. Dan is schorsing of van school sturen soms de enige oplossing die overblijft. De te nemen stappen in geval van schorsing en verwijdering staan beschreven in de schoolgids¹.

Aandacht, hulp en ondersteuning bij pestgedrag

Hulp voor het kind dat gepest wordt:

Een kind dat gepest wordt, is een eenzaam slachtoffer. Het heeft recht op zorg en hulp van onze school. Docenten en teamleiders zullen er alles aan doen om ervoor te zorgen dat het kind niet meer gepest wordt en dat het de gebeurtenissen kan verwerken. Daar hebben we het volgende over afgesproken:

- Het gepeste kind wordt altijd gesteund.
- Medeleven tonen, luisteren en vragen: hoe en door wie wordt er gepest. Nagaan hoe de leerling zelf reageert, wat doet hij/zij voor, tijdens en na het pesten. Huilen of heel boos worden is juist vaak een reactie die een pester wil uitlokken. Het is belangrijk de leerling in laten zien dat je op een andere manier kunt reageren.

¹ Verwijzing naar schoolgids: Verwijdering en schorsing van leerlingen.

- Zoeken en oefenen van een andere reactie bijvoorbeeld je niet afzonderen.
- Het gepeste kind in laten zien waarom een kind pest.
- Proberen de sterke kanten van de leerling te benadrukken.
- Beloon de leerling als het gedrag positief verandert.
- Praten met de ouders van de gepeste leerling en de ouders van de pester(s).
- Investeren in het aanleren van sociale vaardigheden.
- Zorgen dat het prettig toeven is in de klas en dat de groep goed en leuk met elkaar omgaat.
- Geef het goede voorbeeld als het om gedrag gaat.
- Inschakelen van hulp van buiten de school.

Gesprekken moeten liefst plaatsvinden met een vertrouwenspersoon, bij voorkeur de groepsleerkracht van het kind. Belangrijk is dat er tijdens die gesprekken ook aan het kind zelf wordt gevraagd wat het wil. Ook van belang is dat we er met z’n allen voor zorgen dat het gepeste kind niet te zeer beschermd wordt of dat er op school rondgaat dat die pesters weleens aangepakt zullen worden. Daardoor kan een gepest kind helemaal alleen komen te staan ten opzichte van de rest. Onbedoeld gevolg: het kind wordt zelfs nog meer gepest dan voorheen. Van alle gesprekken worden verslagen gemaakt. Lukt het de leerkracht zelf om bepaalde redenen (organisatie, tijdgebrek) niet om de gesprekken met de leerling te voeren, dan kan een andere leerkracht of de teamleider het overnemen.

Hulp aan het kind dat pest:

De pestkoppen hebben ook recht op hulp. Zij vinden het moeilijk om op een normale manier met anderen om te gaan en hebben daar onze hulp bij nodig. Die hulp kan bestaan uit de volgende activiteiten:

- Praten; zoeken naar de reden van het ruziemaken/ pesten (baas willen zijn, jaloezie, verveling, zich buitengesloten voelen).
- Laten inzien wat het effect van zijn/ haar gedrag is voor het slachtoffer.
- Excuses aan laten bieden.
- Ingaan op positieve situaties.
- Pesten is verboden in en om de school: wij houden ons aan deze regel; straffen als het kind wel pest – belonen (schouderklopje) als kind zich aan de regels houdt. Het structurele pestgedrag wordt binnen het team van de school gemeld zodat alle teamleden alert kunnen zijn.
- Het kind leren niet meteen kwaad te reageren; zich leren beheersen.
- Contact tussen ouders en school; elkaar informeren en overleggen. Inleven in het kind; wat is de oorzaak van het pesten?
- Zoeken van een sport of club waar het kind kan ervaren dat contact met andere kinderen wel leuk kan zijn.
- Inschakelen van hulp van buitenaf.
- Als dit alles niet leidt tot een verbetering, zal de ouders geadviseerd worden om uit te kijken naar een andere school voor hun kind.

Hulp aan de zwijgende middengroep en de meelopers:

De zwijgende middengroep is heel erg belangrijk in de aanpak van het probleem. Als de groep eenmaal in beweging is gebracht, hebben kinderen die pesten veel minder te vertellen. De meelopers moeten gemobiliseerd worden. Niet alleen door de leerkracht, maar ook door hun ouders. Dit kan gebeuren door gesprekken, het goede voorbeeld laten zien, rollenspellen, het bespreken van omgangsregels, afnemen van een sociogram.

Tips aan de ouders van gepeste kinderen:

- Wij houden de communicatie met uw kind open, blijf in gesprek met uw kind.

- Als pesten niet op school gebeurt maar op straat, probeert u contact op te nemen met de ouders van de pester(s) om het probleem bespreekbaar te maken.
- Pesten op school kunt u het best direct met de leerkracht bespreken.
- Door positieve benadering kan het zelfrespect vergroot worden of weer terugkomen (bijv. complimenten geven).
- Stimuleer uw kind tot het beoefenen van een sport/hobby.
- Steun uw kind in het idee dat er een einde aan het pesten komt.

Hulp aan ouders van pesters:

- Neem het probleem van uw kind serieus.
- Raak niet in paniek: elk kind loopt kans pester te worden.
- Probeer achter de mogelijke oorzaak te komen.
- Maak uw kind gevoelig voor wat het anderen aandoet.
- Besteed extra aandacht aan uw kind.
- Stimuleer uw kind tot het beoefenen van een sport.
- Corrigeer ongewenst gedrag en benoem het goede gedrag van uw kind.
- Maak uw kind duidelijk dat u achter de beslissing van school staat.

Alle andere ouders:

- Neem de ouders van het gepeste kind serieus.
- Stimuleer uw kind om op een goede manier met andere kinderen om te gaan.
- Corrigeer uw kind bij ongewenst gedrag en benoem goed gedrag.
- Geef zelf het goede voorbeeld.
- Leer uw kind voor anderen op te komen.
- Leer uw kind voor zichzelf op te komen.

Digitaal pesten of cyberpesten

Digitaal pesten (ook wel cyberpesten genoemd) is een variant van het ‘gewone’ (directe) pesten). We hebben nu te maken met een ‘wifi-generatie’. Sinds de komst van draadloos internet (wifi) zijn de mogelijkheden om digitaal te pesten enorm toegenomen. Met een smartphone kan iedereen 24 uur per dag online zijn, zonder toezicht van een volwassene. Hierdoor hebben leerlingen volop mogelijkheden tot digitaal pesten.

Voor jongeren lijkt ‘online zijn’ bijna een levensbehoefte want sociale relaties spelen zich voor een belangrijk deel af op internet. Je moet eigenlijk voortdurend alert zijn op ontwikkelingen in relaties en gebeurtenissen die gaande zijn. De sociale druk is groot: het is gebruikelijk om binnen een paar minuten te reageren op berichten.

Meerdere redenen waarom digitaal pesten een groot probleem is:

- Jongeren kunnen zich moeilijk losmaken van de digitale wereld. Internet is een deel van hun levensstijl, ze zijn over het algemeen op ieder moment van de dag online. Er is voortdurend de verlokking om te reageren op digitale uitingen waardoor momenten van reflectie en zelfcontrole er vaak bij inschieten. Voor ze het weten zitten ze in een vicieuze cirkel van actie en reactie.
- De digitale mogelijkheden verruimen de ethische grenzen voor pesters. Het slachtoffer is niet meer dan een naam, een account. Het is niet langer iemand van vlees en bloed, iemand die jou in ogen kan aankijken. Het internet depersonaliseert alles.
- Pesters hebben graag publiek als ze hun gemene plannen uitvoeren. Jongeren hebben vaak honderden vrienden als ze gebruikmaken van Facebook of Twitter.
- De mogelijkheden van internet zijn ongekend. Hoewel veel leerlingen hun content delen in een beperkte vriendenkring, hoeft er maar iets mis te gaan of het bericht gaat rond. En als

dat gebeurt, is er geen houden meer aan. In korte tijd verspreidt een foto of filmpje zich over duizenden personen die op hun beurt alles doorsturen, printen en/of opslaan.

- Het internet is extra gevaarlijk voor sommige groepen. Zo weten we uit onderzoek dat bijvoorbeeld 12- en 13-jarigen meisjes uit lager sociaaleconomische milieus extra kwetsbaar zijn.

Vormen van digitaal pesten

Digitaal pesten is een manier van pesten die vele vormen kan aannemen. Een overzicht van vormen die nu bekend zijn (met het voortschrijden van de technieken zal digitaal pesten alleen maar gevarieerder worden):

- Iemand buiten sluiten; iemand wordt publiekelijk onder de neus gewreven dat hij niet tot een groepje behoort (kan zelf zonder naam en toenaam te noemen).
- Iemand belachelijk maken, roddelen, beledigen
- Schelden
- Ongevraagd publiceren van foto's of filmpjes
- 'Trolling' = iemand bewust provoceren of choqueren om reactie uit te lokken. Dit alles gebeurt meestal uit verveling of amusement.
- Nepaccount aanmaken; profiel op sociale website gebruiken met gegevens (en foto) van een ander persoon.
- Diefstal; credits van een online game stelen door een account te hacken.
- Bedreiging
- Sexting = het versturen van seksueel getinte berichten, foto's en video's. Sommige foto's zijn grappig bedoeld, soms betreft het pikante "selfies". Jongeren blijken niet altijd het probleem te zien. Ze vinden dat volwassenen de beelden te serieus nemen. Ze versturen de beelden dan ook vaak impulsief en zonder censuur. Jongeren vinden het grappig, maar er zitten grote risico's aan (ze zijn dan schuldig aan een strafbaar feit nl. het maken/verspreiden van kinderporno).

Aanpak na een melding cyberpesten

In principe worden dezelfde stappen genomen zoals beschreven op blz. 4. Als een leerling stelselmatig wordt belaagd is er sprake van stalking en daarvan kunnen de ouders aangifte doen.

Klachten

Soms vinden ouders dat de school niet genoeg doet om het pesten van hun zoon of dochter de wereld uit te helpen. Die ouders kunnen allereerst terecht bij de schoolleiding. Als ouders niet tevreden zijn met de oplossingen die samen met de schoolleiding bedacht worden, is er nog de klachtenregeling². In de schoolgids en op www.kerobei.nl staat beschreven hoe dat precies werkt.

² Verwijzing naar Klachtenregeling Kerobei